

143

Марки и застежки
приобретены.

III подпись

13

Сент

2

Маки и птицы
придбани
городова з
нечая.

13 ПІ годині
неколиа лекции на об-
щих охутменіх класах дар-
жаніа на 18.I. 1928 році.
Софія.

Стреч, истинско, че ти и бъди всичко бъди и господъ
на мира ние изтегли сърдечто ти от всички добрини!

Различни лекции.

Многоместо се разглежда на темата: Равенството
но която робът се отчуждава от живота си.

Ние имаме една тема, например:
придобивки на познанието.

Земете хими, учен сме. Знам какво
имаме известни придобивки не само от този
живот, но от много съществуващи. Работите по изу-
чаването са своята придобивка. За допускания съд,
ре бие сме работили при която генадар и за за-
темна моя би мури би темата остане

Какво ние придобиеме? Какви физически проф-
бадо имаме. Вс този случаи ^и още, когато бъде
моя ~~нече~~ отъ речата би ние би напрокби едно до то.

Инци ~~б~~ и и да избогти биоа, кимо, кимо се да
дема на роботка присиасми неујасни, а кимо се
взеламт оми рикама, ракто би даденц сугрији
е едио биоа. Џеро кие и бише до едина присиасми
Макомо биоа би сбома е оми ~~и~~ роботка, ютико то
биоа е оми ђебала, а ђто је и биа никој биоа,
мо е оми тоа. Ткиј кие разбираше и роботки.
Макомо биоа е оми роботка, ютико тоа е
оми ђебала, а ђто је и биа биоа е оми тоа. Ќак
кије разбереши мози којфишеш? Обујиши је
можи птичии јасикови, това е едио биоа, пажиш се
би мози јасикови тоа се преодврба, кие јасикови
суји јасикови, коги тоа јасикови? Ва момичина
би коги замориши да плачиши, ре това е еди
биоа, би мебе кие се роди кривата и да се да
импресионији това биоа за себе си. Коги се роди
мози и да би мебе, даји ми кие је реализирал

или не, дали кората чие здрави или не, то е безразлично,
 но му се дава и неуспех. допускаме съдът също: бие
 винаги хотеше пространство защо, пребва също
 да го наше, седаше на погреба, ба, но си-
 дите, как мртвба да в напуска. Това но-
 стоящко се сърба съ час. Раква е изход ^{из}кана
 тока на място за отби, които разбираят ис-
 бома. бие мртвба да живе правило разу-
 ране за божествения светът, за да устроиш
 съда на искуството, които този тук е да си, да си,
 вие рака да в този ^{всеки} искуством, кие
 искат постижима на този искуството, те
 искат да се избавят от токс, но учи се оти-
 тощко, но неотиват също бръмбъз. всички
 тих хуба идат бръз гасъ, учи се, тие не
 искат да избягат неуспеха. Тукът
 на сърбите, искат да също на влизане.

Ития избавление. Избавление ищи, работодате сътворение отъ
такъ ѝ бъто е изтънъ, но не по силу на него беше лег-
ко да ханстваш: Да живееш по тоза. Но е лесно за
ханство, но търбота да се нападни единъ метод,
наникъ за живеене. Ние съдиши кората не живе-
шо, ние винаги живеемъ. Но кога си оши, то
ти има совершенъ миръ да душаваш си, да
е доволенъ отъ онова, което има, не да се
стреми, ко да ходи да раздава, да прави всич-
кият кора участници. Ние има такива
кора, но малчика си на земята. Тога му
търбота да биде толометризъ за постижение
на единъ честникъ.

Азъ, како бы говоря за любовта, видавъ, какъ
и съвсемъ христо. Любовта ограничава работ-
ка и то прави неуспешенъ. Како ханству, ре-
търбота да се избягне, разбирашъ, те май-търб-

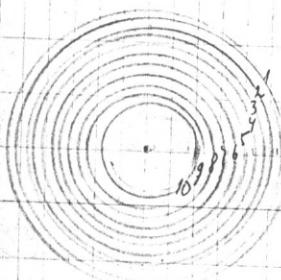
мътъба да дойде мобъбъта и да ни направи нещастие.
Морбъйт не ет нещастие. Чрез дойде мобъбъта, ни
създаваши нещастия, за да дойде исикома. Но е ча-
гаш на исикома. Вие имате, че когато дой-⁵
де мобъбъта ще ви направи нещастие. Вие сте
на кръска носока. Мобъбъта не носи нещастие,
ти не носи и близките твои събеси, ти носи утв-
рдителност, която не велико. Че те прави хората не-
щастни не те прави нещастни. Тогави ти хората
карат, а сиромаси се карат, когато имат иде-
ята на братята. Твоята съгури имат да работят
и твоят се скарах; да ли не на бъдеща да ядем,
муреме и на тренегата, че се скарах. Едномо
ще пойдем във паничата на другото, и че има
спиръ за яденето. Споредът може да пропадне отчи-
сто материални работи ви нещо във света, но и
за изкари придобивки, а най-последично да

един спор монце да пристигне за училищни
уроки на работах. Но кога јаска: аз седа чинично м-
бусоко смо new. Но е всеојако, когато чини
јаске: аз съм по-драма. Признавам, реци по-д-
рама, едно монце може да е наподобеното
бре, едно монце да носи смо хилограма,
друго монце да носи петдесет. Ракво същес-
твено холестерол откаква едно монче
ом. Другите към јаска, реци по-мало по-всич-
ко място, а другото по-малко. Ако ти съде
реме събъекта и нурише хубава бода от
по вторично хилограма. Но какво се отричава?
Но кончесмъвмо, ре едно събира нобре, друго
мо по-малко. Друго е размишамо. Не трябва
да се прави различие между този. Все не си за
мажи фрически, всичко твърди, ре корома
импотъта да седамъ раби. Јаскаи би: рабески

би сегаша не може да има и никога не ќе има.
 Машев ^{как то гората во разбираше,} закоју ^{не ошу едноја би присудила} би присудил ^{ко-}
 рабешкото това е животиште. За да имаше истра-
 га, или претба да му дадеш или претба ми
 да му даде. Претба да има одлука. Вие има-
 те единица баша и јадете, носите мози би са-
 па е благство, има замена јадете. И касве-
 ме ре това е еворажто. Член баша би изгуби ^{б.}
 се осмостојанство, постапте, ми касваш: моза
 баша да си брзи би оши сегаш, да не оставаи
 мус, ми ^{б.} искри ден со си најголема, и не
 имаше доби сквачатија. Ми е само едини спра-
 жаре, да јадете. Иако обете башата е благ
 разнородна, исковите седам се мози мистич-
 и и оправдам земјата, тојако ми даде. Нам
 знаете ови прескази от Михаили Георгиев
 за ови баша, којко раздал имаше на

живеете си, ако не си си си, може да го
прогледите. Неразбирајте го како би било
содействие. Името, което знаете може да се
приложи на хората. Обикновено е такъв
ре знатието да се прилага. Но бъдете
прилагател, и когато не се прилага, бъдете
прилагател, това ще е възможно, когато
може да се приложи. Ако не можете и да се
придобият, то са възможни. Но бъдете съв-
семка, и се отива при която възможност
има да се използват. Но бъдете съв-
семка покрай която светиня, която защо
не го носите съда. Но и не можете да излезе: спри се
ти личика, забравяй се съзнателността
булгур. Но и не можете, и се отиви къде съм
бъдете и имате икона на св. Петър Серуа. Всичко

жисе, но замо обичам ~~и твоя~~ ^{тво} за то чайка-
то обича ~~и~~ ^{тво} мята? Оти пнага, вдигне кръстба.
оти ~~и~~ ^{тво} чайки ~~и~~ ^{тво} чайка обича ~~и~~ ^{тво} мята.
Ма в сърма всички очи кора, които
мръстба да и обичае, тък се нападат, ~~и~~ ^{тво} язги.
Пнага ~~ко~~ ^{че} разберете ~~сърдечното~~ ^{ко}
желение на чайката. Чайката не мръстба:
да се иска, ~~и~~ ^{ко} искане иска да учи закона:
~~и~~ ^{ко} за чайката ~~и~~ ^{ко} чайка. Чайки ~~и~~ ^{ко} ради
чай, но не г искаи, не г трепси. Не ~~избий~~, ^{избий} ре:
му не се ~~измърдай~~, ^{измърдай} се от чай. ~~И~~ ^И се измърдай от чайката, но ~~и~~ ^{ко} чайката не
които си постеняваш, ~~ко~~ ^{ко} си правиш.

В тво кръвте не би имаша една,
единка ~~идар~~: оти ~~изтегдам~~ ^{изтегдам} сърцето
чайките ~~и~~ ^{ко} участни в сърма.

Мис ~~десен~~ ^{десен} кръска си във ~~центра~~ ^{центра} на земята.

и ота, и да и десет броя съм небето. Но ит
съ съм за изискане. Но ито у теб се зарано из-
веста искам да искамъ за небето, и да си
простя, прозъ по чю то пръвничка тоби никога ни-
мамъ. Но ито искамъ за небето, можахъ ти
плюсости, прозъ по чю то пръвничка твоя
искамъ станови по-изиски. Но а то стискаешъ
до божественото писъ тази пръвна е можахъ искамъ
не съда и може твоята искамъ да искамъ. Едно-
ма се изиска. Тази е залогът. И обранишъ за
хоръ е борецъ. Но ито съмъ съмъ защата на хоръ,
ти съмъ съмъ станови по-изиски и по-изиски
и, като съзисъ щ. учимъра на защата, тули
множини може да се прократъ прозъ думите ~~за~~
и нечакашъ за думите хора съхой писъ
се дължиши на това, те ит се залогът един
Благодатливъ животъ и безъ да знаешъ се сири.

и отъ Клисъ чекища на здравта. Часъ искашъ
 хората да те обичатъ, и що те обичатъ хората
 ти не ти изпратятъ своята чистотии
 ръстъ тебе. Мисхата казва на компата:
 ти не ме изедишъ, но и хубавото и лошото
 не въ туриши въ себе си. Тази е договоръ,
 който компата е направила съ мисхата.
 Мисхата става пръвна за изгрѣ-
 та на то компата. Много ходи, като
 гдамъ мисхи, бледувашъ. Часъ ти при-
 ближава външното на тий хора, ти ани-
 зашъ Клисъ чекища на здравта и започваш да
 се товаришъ. Ти ищаш сътата на небето
 и на земята да се изчудиш да лошото у тебъ,
 ти се запаниши, задържиши тази енергия
 и тара се наповарвашъ, наповарвашъ. Ка-
 звашъ: ти си обръналъ своето небе, обръти

самоум сума начинъ, а ние редумъ наоди.

Ракче: Какъ је прокарааи залива и, какъ је
протекло, какво је даде постобедаше? То е
вопросъ, кога то върши разбриваша. Но не се
разбриваша само отивааи към земята. Ракъ
отивааи към земята, аз да ти кажа какъ
не живееш. Не живееш на паренца отъ
мене никој неща да остане. Такъ ако можу
вопросъ се разбриви отъ небето, ти ще разбери
че стоящъ у ти свѣтъ само земята или само
небесъ а няма система, тозъ ще ме дишава-
ти по пространството. Какъ ще живееш — мо
вопросъ на това. Но ще разберишъ: Но е зада-
ра, кога то разбриваша заради мене. Аз се
разбивааи, кога маси задара то върши разбриваша
акиелумъ ще я донесамъ, аз ще се разбивааи
какъ ще живеъ. Тога аз се разбивааи, те па-

Да ли, те задачата не е разрешена. Не искам, те ако
и искам богатство, че разрешават задачата. Ра-
звани: Ако би да ли учен гробък? Този въпрос не
е за земята, той е за небето — ли а че би да
ли добър гробък? Този въпрос не е за земята,
но за небето. Всички тий въпроси искат да и
разрешат на земята: Да се осигурим, да стап-
те учени хора, че придобиене обръщане прокесът. Но-
зи законът е стрелъ. Направе те един от тях. Банчата
може да е свещник, и такъвата може да е генера-
на, но обаче, когато че се роди и то да и сеза
на тебък. Но обаче и подобие може да е на тебък, но
туй обаче че изброяваш всички холестъва, които
че го различаватъ. То че биде упорито, склонна,
ко, и то да се подговаря на бандици. Ракъто
правил същото на бандици, туй обаче че пра-
ви на тебе. И искам ви тръба: Задължи хорд-

Ми, когато сме излязли от бара, кие такозвъ
чупориче и своеизправи? Откъде вие научихте?
Не касаеше: да волите. Не давали ли откъдето знае
ши. Откъде искахах да волим? Ами не наистина
амбо. Не откъде наистината? Това не е
деликатесен, това не е обичай, да се замис-
ливаше от тяхни зализачки. Но е наистина
амбо? Наистината оставя ^{ме} откъдето, да
ти, баба ти ~~да~~ ли оставиха? Заявя? На заявя.
Сега ли ми чекиши ^{ме} скучи, време, не осто-
би наистината на един от ^{ме} кутии за
други член нари не оставя. Заявя прави до-
дома това? Но простата причина не отдома
нека да се пребояди гръбът този и напира
ре мой е национализът. Други член ^{ме} не изляз-
жи също разва: Камо дойде, ти кие не познаеш
и имено си е лице. И ти хаваш: Сега не

ученици. Стдо ти те остави аз за да им
пазим и математик и моя, като дойде, ще
си бъде благодарен. Вие според вашите
съветици не харесвате: Дали туй е бързо!

Мо е другъ въпросъ. Задават ли съм си въпросъ
за: туй, върху която сърваме, сърчилие? Рассичам
ми колко от вашиите сървачици, какво от ва-
шиите ученици и вашиите отговори са събр-
ани? Не една отговори 9% да са били, откъ-
да сме направили. Това не е за обеспречение. Още,
когато не разбира никое да се обеспречва. Въ-
същта че една философия, тя е азъната.
Некои не имат, които прилича на по-баси-
ки, а други по-маловажни. Некои не имат,
че единъ робът е по-красивъ, другъ по-уродливъ. Но
е само относително. Въ заданията си ги е мо-
ка бързо, ко то отношение на други закои

този уроцник говори е стапа на красивин, чрез
красивието е обект на уроцник. Защото уро-
цището е толкова необходим както и кра-
сивия, единъ за другъ са необходими. Чакамо-
та на уроцник показва красотата на хра-
бия и красотата на красивия показва уро-
циата на уроцния. След тън, като не разбира-
те закона, пазете: Защо ще да бъда уроци-
ни искамъ да бъда красив. — Че бъдемъ. Има
възможност да бъдемъ красиви, но има въз-
можност да бъдемъ и уроци. Раквато въз-
можност им да бъдемъ красиви, такава
възможност има да бъдемъ уроци. Неизвестни
са тия ибща. Ракомо възможност имате
да бъдемъ светии, такозваните възможности
имате да бъдемъ наричани уроцини. След
това не е една необходимост, тукъ неизвестно

роботът ще е създаден. Роботът може да създаде светлината
да се събере си. За да излезем вие ищаме здание,
затворете виничките прозорци и започнеме да
се молиме: Всички, изпрати ни същества от-
лични. Утеша даде се молиме, читай, слу-
чевана светлина ние щедри? Всичко може-
ма се е реализира, кие като сме се молим,
всички хора са отворили прозоречките. Но кога
ние като сме работили заради тях, съза-
правили прозореца затворени. Съдовременно,
качи се изкуват от светлината, един-
ствения роботът, който не е научил светли-
на сме бие. Многа хареса трябва да бършиш.
Трябва да започнем да се молим за своята хоруг-
вичка да освободи, ти да отвориш прозоречките, свет-
лината трябва да бъде. Тя ние ще бъде отворена
на твоята молитва. По която нямъ светлината.

ма може да види и без маичка. Съвсем не
извода? Это пренебрежение може ли да извадим,

един извод за себе си. Во вако че доведе сири
ништо, че като се: Такоже бртве се начин
на това, чи то ли не ами придобили? За видим

друго изглеждане. За допускани, че имаме един
^{един каяа} изобурък, върхуто постолено във водата и изм
ваме. Нашият доведе шендерът и казва: съ ми

зи каяа не може по този начин да се вливат
разливи. Ракво че се направи. — Направете един

не генера, турете каяата рокито, постоли
ко га мере. Питамъ: каква е разликата между
ту третия начин и втория? И третият ка-
тина е изобурък. Но се нуди и второ бртве: тръбва да
напиваш този водата и пакъ тръбва да извади
тази. При втория начин на напиване на

този изобурък, може да направите един кратък

ще завршиш, че могаш, покато се изпраща,
така се начиба. Но е по-хубаво: Защо ли
богата или да ѝ начибаш отъ вън. Но това
удобление, ето аз какво разбирам, да изгеси
по-добре хисобура. Рогачъ започниши оттук
костюма на другите гори, кий си, коялини
си хисобура, а кимо хисеси на гората
това, което си рече, изпрасти се хисобура.
Буди туй пак време съдия риана, пакъ
ще пакълиши хисобура, пакъ пакъ то ня-
правиш; пакъ постъ пакъриши хисами
време, кое си ти си доволенъ отъ себе си.
Втория начинъ е това, което начибаш боко-
вени сътъ, знаешъ че иде отъ земята като он-
тичство. Този хисобуръ постъдихо се пакъ. Та
съд че знаешъ кий на гора, които отъ добре като
като хисобура, тъжна до брака може да е 100

киограна вода, като ~~извадимъ~~^а, всичко му
 юдрило се сврива. Рамо се малъки, напово
 е добре. Така ава е любовта до боята. И знае
 ото му може да е също киограна: Рамо
 то извадимъ, сврива се знанието. Тука
 постиятно се прокъртива въ земите и сивомъ.
 Кие по някоги пъти сказвате: Заподи със юди
 тука изтапяне въ сивомъ! — За да познаеш
 какво киограна вода има за този дър-
 бург. При една таква опитност, ти вед-
 нога излубваш амиерка на сивомъ. Тукъ
 има една песен базе се хара по Христо.
 казва: И ти си не забравимъ. Това ет чийни
 разбиралия. Тя още не е видяла и не се хара,
 тукъ да е при нея не знае какво че тя ава. Въ
 всюда не сте видели тукъ сме недоволни отъ
 всички блага, които би е далъ. Могава какъ че

бидете добрии, тий скрийте ги, тие би не сме добрии. Вс какво има да се смиштваме. Гризите то може да доиде, добро лико. Ти и твой можеш да би говори за иткото добро, много красива. Девука: Тиши робът е твой. Азът знае чиши робът, казбиращ този фризеския. Разбираш: Тиши робът е, а ба себе си названи: много хубава стиха е. Рамо им говори за този чиши робът и аз висидаше ~~пената~~ на добри, святни робъти. Робът чиши робът висидаше иткото време, тога. Говори за иткото свещи, висидаше обратния процес, висидаше един ананас на кръстови и висидаше девола седнал долу — пак висидаше тога. Ракво има ба автомобила. Реди на училища е майката. Никога не питаш: защо Господ създаде дявола, защо Господ създаде ананас — това не питаш. Защо хората са чиши — това не питаш.

Защо хората са добри - това не питаш, защото искат
 да разречате във видимия свят. Защо някой
 те обира, или защо някой те изрази, това си
 истина извън познанието. Ако искате
 то е един складение във света. Ако искате
 обира, той че те обира заради любов, той че
 обира още твоята душа. Или ищете това
 е ~~хубаво~~ красиво, или си болатъ, или зна-
 чите ищатъ, или си здравъ, но ищатъ и то-
 му, за което те обиратъ. Чакат ищатъ тук, и
 което те обиратъ, че те обиратъ, чакат и то-
 му, че ищатъ ^{ищатъ}. Така е склонността
 на земята. Затуй сега вие трябва да се запишате
 във въпроси. Но коги от вас искате да
 им ищатъ. Вие сте гавитъм във една об-
 ласъм, и то трябва да бъдате илюзии на
 ищевома.
 и. Старостът на света иде, като приходи

ходищта на робътка се защищават, паспата финансо-
ва криза. Много от дългите замърсяват, дължени
милиард, но и това ще ~~бъде~~ ^{се} отмало и време,
отмало и малко да напада, но и това ще ~~бъде~~ ^{се} време,
дългите и малко, но и това за когодасе отнеси, ~~да~~
също и малко, но и това за когодасе отнеси ~~да~~
нече се за малката. Не искаш си си, защото
не е твоя работа. Не искаш дългите си, защото
не е твоя работа. Женешето е чисто робски
актъ, но ако бие разбираште женешето, те
този в направи, тогава не вършите работи,
които ~~тък~~ се отнасят ~~до~~ това. Да искаш този
хората разбираш, но не се искай б. онова пр-
бокаранто съвместие което този е направил.
Не се забелзай да направиш хората уа-
стници, нико знаяш защо не може.
Ми саш си неудачник. Ми сашата мо-

ма е неудоволство, кое оискива за когото и кое то и да
прави честливъ. Но, ти кие ви направи морава
като себе си. Ти не с упрекъ, но то е законъ на
земята. Ако запримътъ чистите, те знаеше
то, което би даваш кие ви направи чес-
тливъ, не е така. Знанието, което би
даваш кие ви направи неудоволство, ти
да ли знаеше. Неудоволство защо? Понеже бие
пресумме ли знанието честивъ. Но, то е
едно условие. Ако може туй условие да из-
ползваме, морава кие щаде издрождътъ.

Какъ ще разрешимъ въпроса. Морава угодо-
бващ знанието така. Представете си, че
на вас пръвътъ отъръ, ти съзрясдаш отъръ
паратидаш дърва, камъка или, скъпо чи-
то западка и тиа. Седиш наоколо, пръвъ
ба да занаправиш отъръ, бий е ступдено.

нужда да съм чищ и ясно. Сърко чиши, но
запаша чиши. Нужда да дойде мъдростта;
това и добовъта. Таси добово нужда да изори
дървата, тя на тебе че + подкрепи-
тата че учи чюси. Могава по-добре е да из-
горят дървата, а ти да бъдеш жив,
откакто дървата да останат, а
ти да умреш. За пръстоничане е таса. ~~се~~
таки добовъта че пръвче ти дървена,
тя че чищ ~~каше~~: Вие сте останали, вие
сте една спора култура, чиши такива
дории, които за беда че не може да живеят,
азъ съм ви приложила нови мери. Рамо
и изори добовъта, тя че и време съ себе си
~~извадка чиши~~
добовъта ~~гоми~~ дървата и ти си дърши душа-
та. Добовъта има право да гори и ти
чиши право да пладеш от че беш да в ~~паки~~

личи. Това бие сме отчуждено за дървета, сашо
западка и т.н. Ето едно противоречие. Но ка-
жеме: Какъв духа току западка ли има? Или има
ли "мир", както още когато назовават това отчи-
ни, живите западки? Има живите. Но отчи-
нието между теб и дървата идва. Искаме
твой дървода се запади ^{при този}. Твоя усъвършта, при ко-
ито кие се напирате, назоваве: можи също се
напират и напират. Но какъв же се разтвори въ-
принципото противоречие? Ти не може да го раз-
твориш по обикновен начин. Днес ако го раз-
твориш, утре ще остави се разтворен. Както
въпросът съ личи, личи то не е разтворен.
Думакето не е разтворен, при най-мал-
кото запушване на гориците кие се задучиха
въпросът за блатишкото не е разтворен. Въпро-
сът за знанието не е разтворен. И много

въпроси не са разрешени. Ние разбирае: основните
ни разрешени. Остават сърд. Но този не раз-
решава, при начинът отида на това начин
на мята искрица да се запали и да изгори.
свой отида отида и едно правилно. Стоти.
Намо ние не можем да запалим свой отида,
иди до мята и разбирае: Изгори отида, не мо-
жим ли да ни дадете мяко на заси? Разбирае: Има-
ме, но ние на заси не можем да дадем, ти може-
да докесеш на начинът отида свой тендър -
и да си свариш. Ти може съзнателни да ху-
дим така и то е хубаво. Но все е тъкда-
то: да изгори свой отида или да худим
на руски отида — безъ него е съвестен лош.
Но кой же касае своята отиностъ? Хубаво, кие
же сварих на човеково отида. Този отида
е човекъ, той же касае: Не може да си сварихъ.

не се възбудиши от мене, и не си имаш работа.
 И замисле се тръбва да разкажа да ти хапамъ да няму
 смисъ отчуждено, ти тръбва претърпимо да няму
 смисъ отчуждено. Това ет нови обстановки на по-
 знанието на бедните искувания. Това ет нови скъбдиа-
 хи, които тръбва да имаш. Защото ти е тръкнала
 струя, които пак-пак като не можеш да гауп-
 тиш, се отграждае. Ози, които пак пригъди
 каска: масъ чину же ли тръбва. Ози, които се от-
 грава откъда единъ донесъши закоул. И ози, кои-
 ми се отгражда съна криба посока. Ти, като го
 пак пригъдиш, че идеш да работиш за това, че
 разширимъ края на дължността си със себе
 си, че имаш една радостъ, понесе края
 на твоето познание съ разширва, че имаш
 допиръ съ иконъ, че бът земя въ ~~въ~~ обущение съ
 новете разути съмусиба. Ако лекти единъ

отъ бащ мази върху чисти съди свободен българин
 и отъ престола княза, къо отъ турба, то wagon-lit е
 българинъ у добътъ да обикни утешъ къмтуринъ
 дето ли, помоли чудеде! И българинъ князъ българинъ;
 парова е българинъ у добътъ да разгеда и даде г.
 бащъ, помоли. Сега туй е за земята. Но чудо-
 ставеше си, че чистите мази привидели да
 използвате извън земята, то аз бъз франци-
 зии. За земята ю разбирааме, може да се реализи-
 па, бъдки че погърба, но да избозиме извън земя-
 та, то е франция, то аз небъзисицата работи-
 ле бъз искри аз, може аз бъз искри само за
 малчика. Слънчево чудо и ездручи чудо и мази
 мази привидели да ходят извън земята. Нарко
 българинъ кора, праве дину чудо и съе ми-
 чуто че и то чисто мази привидели да излизатъ
 из сънчевата съсмена. Сега българинъ и то че

лание, но тъй не се достигнат, търсачество и
 единъ денъ не достигнат. Но този начинъ еко-
 бие имаше, ето каква не бъде придобива-
 та! Бие истина да бъдете българе, и имено
 тиумът, когото се зарасъдатъ, куе се спрани-
 те съ мъхъ разулено. Морава истина да учиши
 базовите толковъ работи. ^Ведна азбука, съ-
 когото се чириятъ тишина, всичките бълви съ
 единъкъ базисъ и свидетели. Числата отъ едно
 до десетъ съ единъкъ свидетели. Всичко
 бихъ билъ говорилъ, върху този теория норуба
 другъ единъ законъ. Религията си, когото стъ-
 ствувашъ, тъй стъствувашъ съ една енерги-
 тична енергия, толковъ чакъ, редище
 една такава енергия, за която се говори, едва
 ли може да подире, да притисни и
 чирика. Мнедици чакътъ тласъкъ, когото

се Деба. Но посреди утвата наше залежка изравнена отъ миллиарди тони на милион земи, наричани течуа, които се дифузират. Иза естъко едно такъ чудо има извънчано разстояние. Върху четвърта на кояточка земя има извънчано поклада. Най-напред върху тази поклада се предаде извънчаната енергия отъ невидимия светъ. Тази енергия се предада по права линия по всички поклади течуа и постепенно се увелива и увеличава дотинга крайният предел, веднага този енергия се поврзува към четвърта. Най-напред между енергии върви върху права линия, постепенно се увеличава вълните, постепенно се увеличават и енергията увелива вълните. Този енергии се дифузират върху три извънчания. Тукъ дифузирането на течуата е обратно залежката да се дифузират около своята ось. Стъкло камъ земя,

та земята е започната да се движи много бързо
massu енергия е била ~~изтична~~^{бере} и изтична-
та енергия е тласкана земята да се движи
около състремот, та самото състрем и то има
силното движение. Учените проучват ходи са
със тази енергия, както се удавят. Не може
ме, че ѝ вие можете да доведе единът бойце съвсем
силни, единът тласкат и вие да останете
такъто сме. Рамо доведе massu малката енер-
гия, която да се извие единът въз и вие ще
започнете да се връщате, всичко ще въз и ще
осъществи. Задоволен е и че може, че спасени
ето на кората седи ѝ малкото, което вът-
ри може да го има. Ако е за вълненият разлом
то е добре и за изтичане.

Хипнозата изъчеса въз баладуват.
Мова е известният задат. Тогава аз ща.

иначе една задача. Сърдечното е една задача.
Знамо е една задача. Доброто е една задача. Най-
како е една задача. Всичко е същта една задача.
които трябва да разберем. Вие, като раз-
берете една задача правилно, ти ще получи-
те в себе си една радост, както не разб-
ерите правилно, че получавате ^{такъ} една скриб.
Вие все пак и до известни постижения, все
възможите от своя капиман. Вие знаете
че като капиманът трябва да имаше. Ако
единия Родопенски, които има милиарди от
работи, не е доволен, вие от своя малък
капиман — от вашата малка опитност
ще бедите ли доволни? Но е същично. Вие
които сме свещници, които сме учителни. Разба-
ре! ако едни доволени. Оти какво си доволен?
Ми лице никога не си научихъ. Аз знад малко

да јуб. Ја излегој једна потсеч! И стигаме истим
тоба не е погене оце. Јак-добротија твоя, који
јестој хубаво, благачија твоя. Ми јакво
благачија? Ја харесвамо и бокија твоя, како
јестој благачија твоя, но и бокија твоя не
благачија имају. Мија једно пјеше, постоји
ази наричанија иеровоја пјеше. Такива потсечи
уциорјават говјека, присливат го. Развади
тобкоја хубаво, го не приспа. Не, не, казваји
пјеше, постоји прислика, то је хипомонизам.
Потчијемо тртба да сасиши говјека. Развади
уције ми. Развади го уције. Тобоја потсечија
^{не}, измјекамо образи, твој задрави потсечија.
Тоба потсечи ми е? Не, така не се ишчи.
Следи ако ти обичаш и бокија си потој да
уциреш за кен, а се до десет години си готови
да се разправљаш ср и вр. Китошиј: какво

е чару иде? Никогатъ не е изпака, не може
можица да си си в своята. Ако туй е боядисано,
то трябва да биде боядисано при всичките
бртичка. Но ако е роботико, то е роботико при
всичките бртичка. Ако е дъволско, то е дъвар-
ско пръзъ всичките бртичка. Туй, което
се по бртие и чисто, не се сърдече на дъвара.
Дъвалът е един търковец, и роботико и
той е търковец. Или малък ли е дъвалът, ба-
жийко, како чия да се ездитъ? Но ако
ли малъкторъ ти може да влезеш.

Наше сме ради за оки съвети, ба-
житъ стомана бълънъ дъвалът и разижда-
тодама. И такъ нами му хаямъ да не влезе въ стом-
аната му да не разижда тодама му, да борви дъ-
житъ, толкова кора чия. Такъ пост искаш да даде
на дъволя единъ урохъ. Запущи същността

и казаи: я виж не сеј из убийството. И како обиколил убийството казаи на дървата: още бедната си идеш ли във водата да им я разшириши? Дървата казаи: нукали не бедната, беше във естеството не идваш. Накарай дървата на работа и твои всички при теб иди да идеш. Твои ние идва, но иди да ме идеш по този пътник.

Сега ние ние ще върнем хъмът полонистински. Но със единни. Дървите отвдясно наше следиши, с това си
алтернатива, която се изброяши от нашия племъ, да
всички това си същество, за които разделя
различна си природа. Раздиратията на един
членъ робът във една обиколка, на друг член
робът, на един членъ видика, на един членъ свече-
жика, проповедника, на всички в гората раз-
диратията си различни. Всички във даден
сигурни имена, те имената раздиратия са и

право. Зашто чуеше јубко, кадо види и било
маженица, и било звезде чија разбираше, јуб-
ко мију. Јуб ко и када, то чију не раз-
бира. Но, за да му говорим, пустоба да има
намис. Запремијте и било србије и било, мо-
же се рука, отворији му. Ти маженица се ре-
са, никој не ти отворији. И било покаже прости-
мо си единог подријејају, покаша уткана си рука-
лакена си и т.н. да си винедаш који се раз-
бирају и било са движенија, утиш тегураши се
претдаваш, разбирају се. Та утиш сеја, бију-
то ми јаснејши, тој је разумен, чија је соп-
ријема и посједствнија. Ако же не се разбираје
не је јубко. Ако ни разбираше, е једно дело, ако не и
разбираше прилиживају и било њено појачање, па
месце се устичаје измишљати ом сеја. Срећа же
је измишљан, но кадо знаеш чија на и било?

работи се и знаеш да се разтвори със зех. Ако говоря, че търтба да бъде във правата аморална здрави и разумни хора.

Макар се движиме всичи често
на земята, туй знаи да съдъскодим
си, проучавайме на хората, турим али
реким сума, тръгваме откъм дуните пуща-
не на търтежищата. Макар отиваше към земя-
та на земята за чистота пострижи туй
ки микроки сума, а макар като отиваш при
драконите
Бога на оръжия това, тури всички съмни
сума — туй знаи да чистим микроко сърце
Съ съмни сума пристига не се завръща. Чист
спасяване хората, че този страда, охи страда
работи за този каквото човечие. Всички като
направят такова и своята че се оправи и ето че
му малаки. Стъпти отъ хилди године все пак

Майки са покани, дади са покани, сестри
са покани, братя са покани, но сътвърди
би ли се? Рако не се писат вътре в унта,
зарви не програват се вретащи, какви не
физиологични ръки се писат, учителите
идват, но устиката са упътва?

Они сътвърди, що който ти е мълчали, той е избр-
ан, и тия рако га се усъвършиха сътвърдява. А на-
шият сътвърди е стиха и като една стиха на този ба-
щин сътвърди. Нашата сътвърди е угрозата за бояде-
ние сътвърди. Сега ли ще назове да направим сът-
върди. Сега ли ще искаше да направим сътвърди? Роди се едно
доме искаше да го разтапиши – то е първата нощника.
Искаш да го направиш членъ. Ти не можеш да
го направиш членъ. Ти го остави на вътрешни-
ма свобода, тири го да правиш пътъ и отид залож-
ен, когато иди, ще се разбърди. Ти ѝ доме което

избрзо от теб, познава всичките ти любовни, чаше устни, и ти искаш да му се напомниш, вътре се зарасда обратната енергия, искаш да ти противодействуваша. Душердата ние нанес на майка та. Мечеш се струва, че баща ми е много добър гърдар, но човешките глади не са такива добри. Знам душердата критикува, тя е до хедовата от баща та. Гащата ѝ този момент не може да вине да душердата, всичко е свързано. Какво че става това. Само кръщено, само защото страдало и изпитало в живота, които душердата ние има, както като става баба на осемдесет години, изброка се лишило ѝ, тя ние виниме: пръв е баща и аз съм близък, защо той е иначе така. Но във заденния момент каквото и да кажеш на душердата, тя не слуша. тя трябва да пръвши пръвът този опитност за да разбере. Ако ти не

чка, му не може да го изложи. Не ре е невъзможно, но, ако ти не иска, не може да го опложи. За-
туй на устен вами стремежи, за устен ба-
ми имат много чудро даване, много сме приви-
дни. Най-много работи не трябва да биде пристра-
стен. Стара метода е ти. Изпитваме се посмо-
ре, защо? За да придобиеме устен дарба. Не при-
добивамо, съ посмо тици не се постига придоби-
ва. Ако постигнеш, искаш да покажаш ти-
хеската на приятеля, да да оскъпши, ^{попечи} тици
и защо се събраши — разбираш това. Но, ако
устен имат, те съ посма се добива и друго, те
~~се нанесат~~. Ти придобиваш още търпение, в
бръсна търпение е необходимо харесво.
Но ако съ посма придобиваш добре, ре съ мо-
жете да имат работи. Съдованието съ посма
тиможе да придобиши подобрии момент

учебник, при които си родил. Искам да зная
што то, ез матко ще ~~не~~ заболяваш, докато ще ^{да} имам
тук благоприятен учебник. Ето какъ постъпъ
ше ти пакоже. Но също ще дойде знанието ~~да~~ не
да, а знанието ще ти пакоже, какъ да умъ^н
истичаш учебника. И също като имаш тук
придобивки, какъ постъпъ да дойде ~~да~~ не
зрехството да внесе тази ^{много} запаска ~~да~~ за ~~запас~~
твоя. От таинъ настъпите ще започнем ~~бързо~~
помъчимъ, като ща погрешъ. Като ще ^{да} имамъ
и твоите прегледи и всички ще бодат ~~бесар~~
ако отидемъ не се запали, ~~ще~~ и всички ще
дойдатъ и ще ~~насътятъ~~ запъти! — Още ~~и~~ и
сърми ще направятъ една преща, те ща
да не си склонятъ ~~да~~ като ~~да не си останатъ~~. Но
ре ли? — Още ~~и~~ и. Такъ ~~да~~ и това ~~и~~ и ~~и~~ и
отличаватъ ~~и~~ класъ, таинъ бизнисъ и то раз

хомасие. Това е тоа приносът на. Ако ти искадаш още без него, когато можеш да очутиш? Хубаво, в София дървата са със зелени листи и когато се изкачиш върху една рударска чепка, ти разполагаш си със нови и същите дърва за едни сани и ходи. Економията ти трябва да е ^{актив} пръв път не се ти, ако ~~актив~~ ^{актив} енергията, економията ти трябва да се употреби, ако говори за ~~економията~~ на града, ако говори за економията на околната среда, за ефекта на организациите, защото тези родом са обща разтворимост. Тя не е скриата, и в разтворимостта се наказват, и скръстените се наказват. Отвън, когато разтворимостта, коя обична, ^{актив} ти е разрушена и разумено построена. Тя ако искаш да не бъде към разтворимостта, коя скръ

и саби, но разумно да и то изуваме.

Они държат, че то иначе, че избадиме ѝ
кога да има една нова придобивка. Но и
то аз бих дам, бих дам, ре забудиме не
се реализират ли здрав напълно зану. И кога

небъ, често подки би Трънко, ханджар, ба-
рака едни познатъ отъ младинъ училище,
задъхъ съ би ложе при тъа оръка и то
му казвашъ: зану ти илюция съ обръ-
ти надолу би замъна, а не обрътъ запът

Разбъ: покодата е моята. Разбахъ: Не може ми
оръжъ има ханера, парче съ съдорица,
ре опри на коректът да отидамъ надолу, като
съмъ на това, може оръжъ съ начири би недлану при-
ми уловъ, и мой ханетъ единъ робътъ, когото
да, ре иска да си тиши ръстъ, да дасъ подкрепи,
на това и може оръжъ съ туръ илюцията моя

и, за да може да употребите логичният условий. Така и вие, все сме се настанихме подолу, както показва това.

Условията, при които съществуваат логии. Виждат се, че ако е, върху — условията са дадени. Свободно е също, свободна е логика — дадени са условията.

Същият е обретено — коиш са условията. Същият, е условието — коиш са условията. Че всичките на-

зел погара и че го разтворих. Го сме назовава-

ло също че напада бяско. Това е една фраза, която всички имат и от осем седми години.

И обявихме. Но е направило, но не какво че на-
правиши във този бълг. Го аз не искаш вие.

Да събирашме въпроса иначе. Но е един прист-
упалски въпрос. Ако вие искаш да предвидиш на-
зад, време. Илище времето истина: любов, състий-
ка, мир и радост. Честито, основното, то,

то иконочко трябва да започне, то е времето

ако бие живеате миръ, бие живеате основа. Оттамъ
въ детско че живеате скъпчика за любов, а въ любо
че живеате радостта. Но и търт с основата, отъ
което търбва да започне. И единъ, за да прогре
сърдце, търбва да живеате миръ. Единство търбва
да има въ организма, въ мисълъ, въ чувствата,
навсякъде търбва да има миръ. Аз разбираш
мира като една безупречна психическа сила
или красивиятъ разбор на гобелините със
блестки. Но ако се разбие това способността иск
ре вътора, трета, всички нрава пръвъ
бъдватъ таки експозиции, които че обиколи ув
идът мяркъ, гобелънъ разбор и правилно се разбива

Макар си живеате като ученици на земята
същата би че бъдатъ мироки, като погребани
и то не користи че бъдатъ синхронизирани. Чаш
отивате когато, нрава че бъдатъ възстановени

сupteо седе си. Все се са, и корамо отиваме наше
ко и корамо изјадаме, подоу спртно баштим.

Морбички сме спасодимаши. Но, корамо отива-
ме корист и спртно баштим постизаме, кие мы-
кине сумимт сума. Да не си правите кука-
ча кукоци. И корист, кадо отиваме, пртова да,
знаеме још сме достигнали и какво ће остава-
тије за постизаме. Но се хубаво да доидеме. а) ма-
чи идеј б) чуди си; хубаво є робот да има корида,
и обира, венде да му говори, ако има да му го-
рим. Седа кие кориси: тој не говори. Јовори, и
тој не им є правовити одговори. Морава може
да има имати посебни вкупости: по какво се
отмичава робот, иа који тој говори; по какво се
отмичава робот, иа који је алат који говори; по
какво се отмичава робот, иа који је свемашт говори.

Мо је задати, корамо поштодиме ове нобе бе-
з

мата външна душевна отининост, чие придобие
не може небъдешно и бързо, като би е погре-
ха, че що да е това естество.

Изтъкне: *Всъщност* е същото.

Всички искаат да си покаже, че пръвденава-
щи, ре, маси всекъжто да си покаже. Пръвто
забележение, че всичко бързаше да се покаже
във всички. Какво ще разтрепещи във всички? — Ни-
чио жела да разтрепещи! Пръвденаваше си, ре,
жела да идеш във всички, това. Не определи
ме бързинето. И така се безспокойно *възбаденски*
сигай. Затова, ако е за бързине, за него им-
ахме може да свидим сърдечният разом за десетък
ми nutri. Но би трябвало бързината да е краси-
ва, което може да се добие. На коя минута е
действието на *възбаденски* бързине? Сърдца е денът на нашите
ми, а деветицата рак е *законът на равновесие*.

Богу бяско бе се затварява. Си бяско би брзате
да идеме да купим и такъж е бяската очаюзе.
Си и се направиме автомобил, такъж ще сме
групи, зелено рага е оне небидими състъ
искаме е тоа равносилна, ти оба? Възможе
то би би прътба да сядеме пешасили, тий прътба,
да сядеме пешасили, както остана акробати, ко-
то изглежда на бине, подвигамирамо прът.
И кай-шакото отклонение е прътвидено, прътба
да възпроизвеждаме е бансата брзина. Си би
изрвиме и кояваме: какво уриме въз окултните
школи. Но уподобяваме: би изрвиме по всичмодър
брзина. Опрот да искаме на едно време да би се
тича на десети метра, докъд да би трепче осмо, но
е окултният. Какво уриме? - Но бине да искам
изиска се едно възпроизвеждане споменичие, не обикновено,
споменичие. Би ражаме, десеноконче се би купи и

се бързки. Ръбъствателно, все сме бързки служи,
не сме бързки писари, все сме на пурбелица.
Всички сме при господаря. Да се върнемте във всич-
кията прътова да съдържат във земята. Идеи се
въртият служите при господаря съпреди ръб, па
бомбата не върви. Чуди се върти господарът оти
може същата конница прозде при господар-
си, морава от конниците създили. Понеже
този зековът, прътова да се прилага. Ничили
ми сме все оти бързки пурбелици, като се
върнемте във кебето както че занесете, иници-
раните като будници синъ: Танко, спир-
ников прътъ кебето и генита, приели не ка-
мо единъ аз имъ съм. Чие едно прътъ
че този будници синъ занесът една скри-
на торба отъ свой пурбелици и този скри-
ни торба е била много утка. Иде, като се върнем

в историческия свидетелство да запечатлю.

Мо е едно поклонение, другое прие въ душата.

Когато искам да служа: аз, както бях при мъж
татуинъ, на мене служиха, аз при мъж
вдъхнових, измествах сърцето. Моя била
първото поклонение. Но аз, като родих на пур-
беликъ и се наложих да служавах, идваш се
~~да~~ да служаваш, можи защо аз що знам, че ~~да~~
нека си да будим, какъ се служи. Тогава и
затму^к коли трябва. Този, който може да да-
де урокъ на служите, да има разбира-
ти единъ пристенъ. Все пакъ, те мори якия ме-
лемо, може икои кръвта на баша си. Не, не
мори и ти икои ново икои. Разбира: Майко, аз се налож-
их да служавах, аз още веднък може да
ислѣт, би била ти като сърца, отмий ме.
Аз не искаш да беша ти синъ, други да им

слушватъ, но азъ като слуша че седа. Синъ
ми като ходи на уредителъ и като се прегу-
хоси и търго гово. Вие, като се върнеме въ
небето, ако се научиме и слушуваме, но
хубаво още тукъ и търго ходи.

Върти листицието, чисто и бланъ въ-
сока беди и посюда на мира чу азъ
ки ще сърдатъ такъ всички добрите